

Ahogy távolodott a Balatontól, úgy lettek egyre reménytelenebbek a falvak. Először a virágok koptak ki, aztán a vakolat adta föl, 40-50 km-re a déli parttól pedig már dülöngéltek a kertkapuk, hiányoztak a cserepek. Kóbor kutyák ket-

66 Péter János

SOMOGYBAGLYAS

tesével-hármasával, ká-
tyúk, bezárt boltok, sőt,
bezárt kocsmák is. Az pedig
a vég, bár attól valószínű-
leg szeszt még lehet
kapni, illegálisan, házak-
nál. Nyomokban (nyo-
mokban?) metanolt tartalmaz. Innen már nem lehet eljárni a Balatonhoz dolgozni, ha fizikailag meg is oldható, a szezonban a 16-18 óra munka mellé nem fér bele az ingázás. Aki tudott, már lelépett ezekből a falvakból, Kaposvárra, Budapestre, a Balatonhoz. Nyugatra, mosogatni egy luxushajóra, Londonba, ápolónőnek Ausztriába. Aki eddig maradt, az már itt is lesz az Armageddonig, sőt, már most elkezd ráhangolódni.

A lány a randioldalról azt kérte, hogy ne Baglyason, hanem pár faluval arrébb vegye föl. Ciki lenne, ha mindenki látná, hogy autóval viszi el egy férfi. Vissza már viheti, sőt, meg is kérte rá, a fedősztori az lesz a bennszülötteknek, hogy stoppolt Kaposvárról. Kíváncsi a falu népe, megy hamar a megszólás, Marika főiskolás korában, ha vasárnap sokáig akart aludni, még éjjel felhúzta a redőnyt, és az ablak alá kuckózott be: láthatták a vénasszonyok a templomba menet, hogy rendes lány, felébredt, biztos már a konyhában sürgölődik.

Áron felhívta néhányszor telefonon, szerette randi előtt hallani a lányok hangját. Marikáé kellemes alt volt, valószínűleg enyhén pösze, telefonon nem lehetett egyértelműen eldönteni, az összehatás inkább egzotikus volt, mint zavaró. Csak hát Marika... Ötven alatt maximum teheneket vagy kecskéket hívnak Marikának, gondolta Áron, persze, falu... Küldtek egymásnak képet is, Marika kissé szögletes állú, magas homlokú volt, magyarul lóarcú, valószínűleg ez zavarta is, csúnyának gondolhatta magát, a bunkóbb férfiak be is szólhattak neki, mert igyekezett a hajával minél többet takarni az arcából, persze egy másfél órás randin úgysem sikerülhet végig. Nem tudta, hogy Áronnak éppen az tetszik, ha női gömbölyűséget és puha formákat ellensúlyozza egy kis szögleteség, apró melleinek kerekességét a markáns áll, a körte alakú popsit a megnyúlt homlok, ahogy az édes tésztába is kell egy csipetnyi só, hangyacsápnyi fekete a hófehér festékbe. Áron baráti köre más esztétikai iskolához tartozott, húzták is miatta, *ugye nyerít, amikor élvez*, és hasonlók, különösen mikor a ljubljana-i Mali Cvetbárban a lóarcú Nikát kérte a céges kiránduláson. Ljubljana, oda elvihetné néha ezt a Marikát, vagy Triesztbe,

ahova most megy. Szállodával, kajával is olcsóbbra jön ki, mintha kurvázik, és biztonságosabb is. A céges ügyek miatt három-négyhetente volt egy olasz, szlovén vagy osztrák út. Vagy Kaposváron alhatnának egy panzióban, Mari-káékhoz nem kívánczolt. Megnézte a házukat, Somogybaglyas, Kos-suth utca 53, rozsdás vaskapu, egy nagyobb szél az egészet elvinné. 67 A kukák kiteve a ház elé, minden második portát felvesz a gaz. A lánnyal váltott pár levélből kiderült, hogy tartós kapcsolat ebből nem lesz, szerencsétlen falusi vénlány, 32 évesen az alkoholista apjával és a rokkantnyugger anyjával lakik. Élete nagy lázadása az volt, hogy a szakközép után felvételizett a tanítóképzőbe, pénzük persze nem volt, de hogy majd ő dolgozik... Másfél évig ment. Végül valami OKJ-s laboráns cuccot végzett el, azzal dolgozik, épp fél állásban, Kaposváron. Vagyis ő rakja a székletmintát a mikroszkóp alá, összegezte magában Áron.

Baglyas határában kapott egy SMS-t, először arra gondolt, hogy lemondja a randit a lány, akkor elérte volna a harctéri ideg, lejön az autópályáról egy kis liba miatt, potyára rázza szét az Audit egy olyan faluban, amit a halálmadáról neveztek el. De csak egy jó szándékú figyelmesség volt: *Mérnek Baglyas után, ha nem vigyázol, belefogsz rohanni. Így, belefogsz.* Mészárosné, Áron egykori magyartanára három vonallal húzta volna alá. Talán csak elírta a lány, nem látta jól a kijelzőt. Talán nem ennyire primitív. Mégis járt főiskolára. Aztán meg, ha primitív se nagy baj. Nikának se a diplomájára volt kíváncsi.

Ahogy megbeszélték, a lány két faluval arrébb, a bolt előtt várta. A bolt. Az egyetlen a faluban. Biztos van benne parizer, egérfogó, szappan, tampon, kommersz cseresznyepálinka meg sör, gondolta Áron. Marika megkapta a rózsát, ahogy illik, adott két pusztit, ahogy illik. Az enyhe pöszeség bebizonyosodott. Csakugyan hippikus jelleget mutatott, eleinte a haja mögé bújtt, később, ahogy felengedett, egyre inkább elő mert jönni. Milyen jó lesz majd megszelídíteni, gondolta Áron, elérni, hogy hagyja megnézni az arcát, megértetni vele, hogy szép. Valószínűleg örül majd minden kis szarnak, ha világot láthat, ha valaki bókol neki, ha kap egy parfümöt... Néhány randi és egy vacsora után megfektethető, ha jól teljesít, megtartja szeretőnek, minden külföldi útra jutna fix kufirc.

Egy kaposvári kávézóba mentek, a kocsiból kiszállva látszott, hogy milyen hangulatos feneke van Marikának. Fekete farmert húzott föl, fehér blúzzal, csinos volt, de mégsem szúrta ki Baglyason a falubeliek szemét, hogy randira megy. Egyetlen ősz hajszála látszott, ez viszont azt jelenti, hogy még nem festi a haját. A kávéról kezdtek beszélgetni, Marika meglepően tájékozott

volt. Meg is érezte, hogy nem americanót kapott, hanem valami csersavas vackot, amin nem segített a tej meg a cukor sem. *Volt egy orvos pasim, vele sokat kávéztunk, tőle tanultam*, mondta Marika, *csak aztán ... aztán visszament az Alföldre a családjához ...* Szóval nem ismeretlen neki a műfaj, 68 volt már szerető, nyugtázta Áron. Próbálta Marika szellemi szintjét és igényeit belőni, zeneileg Fenyő Mikiig jutott, a kávégépről pedig kijelentette, hogy *egy ilyent elfogadnák*. Áron megborzongott. Távolról sem volt nyelvűvelő, de az SMS-sel együtt kész volt a diagnózis: nem csak az anyagiakon múlt az a főiskola. Bár, ha a doktor úrnak - reménység szerint az elődjének - nem okozott gondot a nákozás, Marika tudhat valamit. Jól esne átkarolni ezt a szögletes arcával együtt is törékeny nőt, hallgatni közletről, ahogy pöszén mondja aktus után, *szeretlek*. Érdemes lesz még erre járva felkeresni párszor, aztán beigérni egy külföldi szállodás hétvégét, lássuk, minek örült az Alföld előtt a doki. Pár kötelező kérdés a családról, *a bátyám kinn van*, milyen érdekes, gondolta Áron, hogy ez tíz éve még azt jelentette, hogy a pottyantós budiban, vagy az állatokat eteti, ma meg azt, hogy külföldön... Az is benne volt a hangúlyban, hogy nemigen fog hazajönni, és emiatt Marika kell maradjon az öregekkel. A bő órás beszélgetés végére teljes volt a kép: Marikát színházba nem kell vinni, ágyba viszont érdemes. Dugni fogja egy darabig, aztán ejti, mindkettőben van gyakorlata, a lánynak sem lesz új a helyzet. Visszafelé az autóban Áron mondta a kötelező szöveget, *ilyenkor jó egy kicsit gondolkodni, hagyni leüledni a találkozást. Aztán majd keressük egymást*. Rövid hallgatás után Marika, zabálnivalóan pöszén, megkérdezte, hogy *akkor írsz majd*, Áron, bólintott, hogy *persze*, bár nem értette, hogy miért kell megkérdezni, ha most mondta, hogy keressék egymást. Egyébként ez általában nem jelentett többet, mint hogy gondolják át, ha nem írnak egymásnak, akkor almás a dolog, ha írnak, akkor meg kiderül, hogy mire jutnak. De itt most komolyan gondolta, hogy ír, pár patront megér a lány. *De ugye tényleg írsz*, fogta könyörgőre Marika. Áron meghökkent, illet már tényleg nem illik csinálni se első, sem sokadik randin, de még kapcsolatban sem. Ahogy a lány felé fordult, a kopott Somogybaglyas tábla után meglátta a lepusztult házakat, amiket maximum amerikai katasztrófafilmek díszleteként lehetne eladni, ahova vissza kell majd dobja ezt lányt, aki nem tudja sem azt, hogy milyen szép, sem azt, hogy milyen buta, akinek minden menekülése után ide kellett visszahullania, egyre fájdalmasabbat ütődve és egyre reménytelenebbül. *Nézd, kegyelmezett meg, nagyon messze lakunk egymástól*.

Marika visszabújt a haja mögé, szégyenlős kislány lett a fél állásban dolgozó, előbb még felnőttként randizó nőből. Zsebkendő nem vett elő, talán nem sír. *Értem*, mindössze ennyit mondott halkan, közben meg is érkeztek a házukhoz. Marika fojtott hangon megköszönte, hogy hazahozta, aztán

szia-szia-jó utat, és Áron elindult. A visszapillantóból még látta, ahogy Marika kidobja a ház előtti kukába a rózsát, közben ő a GPS-be új köztes célként beírta: *Ljubljana, Bar Mali Cvet*, aztán gázt adott, amennyire csak a baglyasi útviszonyok engedték.

69

Új Forrás 2019/7 – Péter János: Somogybaglyas

